

Farní zpravodaj

2014 / 2
červen

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Vážení farníci,

přeji Vám všem příjemné prožití prázdninového času a děkuji všem, kdo se podílíte na chodu farností a všemu co se děje. Bez Vaší podpory by toho bylo mnohem méně. V další části otiskneme anketu, která může rozšířit pohledy a názorové spektrum a stát se inspirací i pro ostatní. Na deset otázek odpovídalo několik našich farníků. Věřím, že Vás obohatí, tak jako mne. Pán Vám žehnej.

P. Olda Kučera

Snímek kapličky Ecce Homo s cestou v popředí. Foto archiv farnosti Žamberk.

DARY DUCHA SVATÉHO - PROSBY

Žít v Duchu moudrosti

Bože, dej mi trochu svého Ducha moudrosti, abych rozpoznal, kde mám ustoupit a kde mám plnit svůj úkol.

Žít v Duchu rozumu

Bože, dej mi trochu svého Ducha rozumu, abych poznal, co ode mne chceš a kdo to se mnou myslí dobře.

Žít v Duchu rady

Bože, dej mi trochu Ducha rady, abych pomáhal těm, kteří to potřebují a ptají se mne na radu.

Žít v Duchu síly

Bože, dej mi trochu Ducha síly, abych se odvážil - i proti názoru ostatních - stát při tobě.

Žít v Duchu umění

Bože, dej mi trochu Ducha vědění, abych se dobře učil a své znalosti abych používal pro radost a užitek ostatních.

Žít v Duchu zbožnosti

Bože, dej mi trochu Ducha zbožnosti, abych se modlil za druhé a ve všech věcech, i v těch nejmenších, ti důvěřoval.

Žít v Duchu bázně Boží

Bože, dej mi trochu Ducha bázně Boží, abych s tím, co jsi stvořil, i když se to zdá zlé, zacházel dobře a abych nic lehkomyšlně neničil.

SMUTEK TO JE, CO NÁS FORMUJE. ZAŽIJME HO TEDY AŽ DO DNA. (FRANTIŠEK HRUBÍN)

Zní to divně. Smutek nás formuje. A my přitom chceme prožívat radost! Nechceme být smutní. Chceme být šťastní. Smutek je věc, kterou se dnešní uštěvaný a světem zdeptaný člověk snaží zahubit už v zárodku. Je to vidět všude kolem. Ve filmovém světě, který na nás chrlí filmy, jejichž jediným cílem je bavit, bez náznaku myšlenky. Neboť myšlenka nutí člověka, zamýšlet se, a zamyšlenému člověku hrozí smutek víc než komukoliv jinému. V reklamách, které nás přesvědčují, že nejvyšším cílem lidského života je zábava. Se svými blízkými se neloučí na pohřbu, neboť se bojí smutku, a smrt je ochoten vnímat pouze na filmovém plátně.

Ale na druhé straně, navzdory všemu konzumnímu veselí, hrozí dnešnímu člověku deprese víc, než kdykoliv dřív. Jakoby se nám neodžitý smutek nakonec vracel. Polykáme antidepressiva a prášky proti bolesti. Zabíjíme to, co naše tělo i duše přirozeně cítí, neumíme komunikovat nejen s druhými, ale ani sami se sebou. Zaháníme signály, jimiž nám tělo i duše sdělují, že je třeba zastavit se a obcerstvit, a pak se divíme, že se hroutíme. Neboť, a v tom je právě jedna z příčin tragédie moderního člověka, jsme nepochopili význam smutku a bolesti a neumíme je správně prožít.

Nejspíš jste tu zkušenost udělali taky. Ve vašem životě se udála nějaká ztráta, někdo vás zradil, prožili jste něco bolestného. Vaše přirozená reakce na takovou událost byl smutek. Cítili jste to na těle, i duši. Tráslí jste se, neměli jste do ničeho chuť, do očí se vám draly slzy. V zásadě jste se mohli postavit k věci dvojím způsobem. Mohli jste smutek přijmout. Prožít jej, vyplakat se. Možná jste to nemohli udělat hned. Nebyla na to vhodná chvíle, kolem byli lidé, kteří by váš smutek nepochopili, museli jste zrovna naplno fungovat. Ale při nejbližší příležitosti jste si zalezli do samoty, nebo vyhledali společnost někoho blízkého, a dali smutku průchod. Bylo to těžké, bylo to bolestné. Ale když to

přešlo, pocítili jste na plno jeho očistnou moc. Jistě, pokud šlo o významnou událost, například smrt někoho blízkého, pak ta událost samozřejmě zanechala trvalou stopu. Ale rána už nemokvá. Zůstala zkušenost, vzpomínka, ale vše „toxické“ bylo postupně odplaveno.

Anebo jste smutek odmítli. Tak dlouho jste ho v sobě dusili, až jste ho zdánlivě přestali pociťovat. Jenže smutek je jako odmítnutý milenec. Vráti se, když ho nejmeně potřebujete. Pokud si člověk neodžije svůj smutek včas, těžko se ho pak zbavuje. Navíc, pokud si neodžije nějakou důležitou událost, nebo smutek odmítá trvale, vrátí se mu v podobě deprese. Najednou už ho nepůjde odmítnout. Naopak, ovládne postupně celou lidskou existenci, a člověk, který s ním neumí zacházet, mu snadno propadne.

Smutek je dobrý sluha, ale zlý pán. Jako sluha slouží k očistění. Dává nám možnost proniknout do hloubky a zároveň slouží jako signál, že bychom se měli zastavit a zamyslet. Zároveň nám pomáhá uvědomit si, kde leží pravá radost a prožít ji opravdověji. Neboť schopnost radovat se úzce souvisí se schopností prožít smutek.

Jako pán však ovládá náš život, a brání nám v jeho plnohodnotném prožívání. Zvláště nebezpečný je v tomto směru smutek sebelitostný. Neboť ten staví člověka do středu vlastního vesmíru, a tím mu brání v lásce.

Lída Ježdíková

ANKETA

Několik farníků dostalo od pana faráře 10 otázek souvisejících především s katechismem. Dále jsou uvedeny první čtyři otázky s jejich odpověďmi.

1. Kdy poprvé jsem se setkal s katechismem?
 - Někdy na základní škole – při náboženství.
 - S katechismem jsem se setkala poprvé v náboženství, tj. asi ve 2. nebo 3. třídě.
 - Zřejmě při přípravě na 1. sv. přijímání.
 - V mládí.
 - Až na střední škole, měla jsem katechismus po babičce.
 - Poprvé jsem se setkala s katechismem ve 2. třídě při výuce náboženství.
2. V čem je pro moji víru užitečným?
 - Vede mne k poznávání Boha i snaze o správný křesťanský život.
 - Vymezuje prostor cesty – asi jako patníky u silnice.
 - Abych věděla něco o tom, čemu věřím, příp. se úplně neztrácela v diskuzi na téma víra.
 - Odpovídá na otázky, které si kladu nebo bych si měl klást.
 - Odpovídá na otázky, které mě ohledně víry napadají.
 - Pomáhá mi lépe vysvětlit učení Církve.
3. V čem je pro mě krásný?
 - V tom, že nás vede k poznávání Boha, učí nás pravdivému poznávání víry a dává tím smysl našemu životu.
 - Ve své rozmanitosti, snaze o naše pochopení.
 - Nevím. Snad že víc poznávám Krista skrze něj.

- Odpovídá na otázky, které si kladu. Zprostředkovává myšlenky moudrých lidí, kteří se na ně pokusili odpovědět přede mnou.
 - Krásy Katechismu pozná ten, kdo se odhodlá jej otevřít a začíst se do něj. Kdo ho má ležet na stolku, ten jeho krásu nepozná.
 - Tak to jsem zatím nezjistil.
4. V čem je pro mě složitý?
- Je v něm mnoho věcí, které nechápu nebo přesněji – plně nikdy nepochopím. Ještě nedosahuji moudrosti autorů. ☺
 - Složitě otázky odkládám.
 - Některými definicemi a výrazy, kterým nerozumím.
 - Nemám ten pocit, že by byl.
 - Zapamatování obšírného textu.
 - V některých „odbornějších“ pasážích – ale vede to ke snaze o hledání vysvětlení a poučení.

VÝLET DO HRADCE KRÁLOVÉ NA DIECÉZNÍ SETKÁNÍ DĚTÍ S OTCEM BISKUPEM

Setkání se konalo
v sobotu 17. května a jeli

jsme autobusem spolu s výpravou z Nekoře a Dolní Čermné. Program byl pestrý, děti byly rozděleny do skupinek, navštívily biskupskou rezidenci, kde jsou

obrazy všech 25 královéhradeckých biskupů, biskupská kaple a nádherná knihovna s nejen českými, ale i latinskými a německými spisy. Na dalších stěnách plnily děti různé úkoly a dozvěděly se hodně zajímavostí o naší diecézi a její historii. Kdo chtěl, mohl si ve výtvarné dílně něco vyrobit a v další místnosti řešit kvízy. Na závěr byla sloužena mše svatá v katedrále s otcem biskupem Josefem Kajnekem. Pan biskup vyvolával jména dětí podle abecedy a ty si k němu chodily pro požehnání. To byl úžasný zážitek! Při odchodu z katedrály jsme si mohli vzít kousek dortu – na oslavu narozenin diecéze. Jestlipak víte kolik let již má?

Marie Souradová

PŘÍLOHA PRO DĚTI

ZALOŽENÍ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE

1

Na obrázku vpravo je muž,
který vydal zakládací listinu
Biskupství
královéhradeckého.

Pod obrázkem je napsáno
jeho jméno.

Kým byl? Napoví ti symbol,
který je označen červeným
kroužkem.

? Urči správnou odpověď:

Alexander VII. byl:

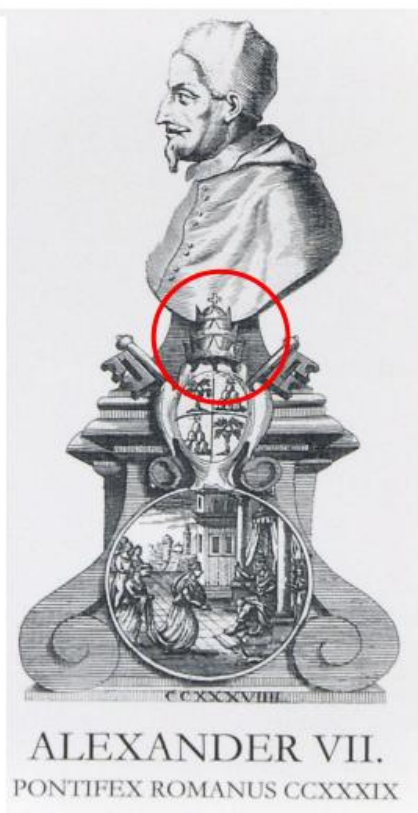
- a) panovník
- b) papež
- c) biskup královéhradecký

Zapamatuj si datum vydání
zakládací listiny:

10. listopadu 1664

? Spočítej:

Kolik je letos
královéhradecké diecézi let?

ZE ŽIVOTA MISIJNÍHO KLUBKA VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

V době přípravy na největší křesťanské svátky - Velikonoce - jsme v našem kostele Proměnění Páně připravili s Misijním klubkem křížovou cestu dětí na téma „Slunce ať svítí, kde jsi Ty“. Tu jsme se také pomodlili v kostele sv. Jiří v Javornici. Malí misionáři při ní vzpomněli i na všechny misionáře, umučené při hlásání evangelia, a poprosili o sílu a požehnání k misijní práci a k radostnému rozdávání Boží lásky.

Květnou neděli jsme oslavili s dalšími dětmi z Misijních klubek v kostele sv. Václava v Lanškrounu, kam jsme dojeli na pozvání P. Dr. Zbigniewa Czendlika. Děti z Papežského misijního díla děti stavěly MOST, přinášely misijní

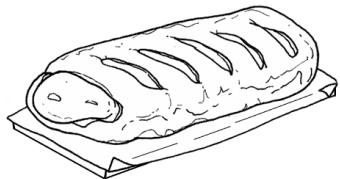
dary, hrály a zpívaly a podpořily Misijní koláč pro chudé děti v misiích.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně obohatili naši malí misionáři obětím průvodem v kostele Proměnění Páně ve Slatině n. Zd., ve kterém přinášeli velikonočního beránka, květiny, dárky a další velikonoční symboly.

Letos (již potřetí) se Misijní klubko ve dnech 25. – 27. 4. 2014 zapojilo do Misijního štrúdlování na pomoc hladovějícím či jinak trpícím dětem v misiích! Celkem peklo 11 maminek za vydatné pomoci těch nejmladších. Balíčky se štrúdlly sladkými i slanými skrývaly i obrázek z misii, jako malý dárek za dobrovolný dar. Na štrúdlech si pochutnávali nejen v naší farnosti, ale i v okolí, a celé štrúdlování se neslo v radostné velikonoční náladě. Všem, kdo jakýmkoliv způsobem pomohli s touto tradiční aktivitou Papežských misijních děl, moc děkujeme!

Do malování obrázků s citáty pro papeže Františka se s chutí pustily děti nejen z Klubka, ale také žáci Základní školy ve Slatině n. Zdobnici a z Misijního kroužku v Písečné. Ze všech kreseb, které se sešly od dětí z celé ČR, vznikla kniha s názvem „Jak děti pomáhají Svatému otci a dětem v misiích“. Papež František ji s radostí přijal od Národního ředitele PMD P. Jiřího Šlégra v květnu během

audience v Římě.

Na setkávání v měsíci květnu jsme nezapomínali na naši nebeskou maminku, věnovali se modlitbě růžence, povídali si o životě Panny Marie a zvlášť o její veliké důvěře v Boha a o tom, s jakou velikou láskou nás vede ke svému Synu Ježíši Kristu. Naučili jsme se další nové písničky, přibýly nám

výrobky do jarmarků, kterými jsme přispěli i na Diecézní setkání dětí v Hradci Králové. Promítali jsme si s dětmi filmy z misii a při hrách na zahradě byl čas i na první opékačky.

a krásné
příští
dny!

Na projekty PMD jsme v dubnu odeslali 4.132,-Kč. Děkujeme dárcům z naší farnosti za příspěvky na misie a rodičům za jejich pomoc a čas při organizování misijních akcí.

Těšíme se na další setkávání, přejeme všem hojnost darů Ducha svatého

Bronislava Halbrštátová diecézní ředitelka PMD, www.missio.cz

FARNÍ KNIHOVNA

Jsou to již dva roky, kdy byla nově zpřístupněna na faře v Žamberku knihovna. Nabízí celkem 1250 publikací, které si zdarma můžete po zaregistrování zapůjčit, většinou na delší dobu než měsíc. Seznam knih je uveden na webových stránkách farnosti.

Knihy jsou z různých oborů: pro mládež, děti, výchovné a pedagogické, zeměpisné, historické. K dispozici je velké množství románů a povídek,

Farní zpravodaj - Žamberk

anekdoty a samozřejmostí je výběr z duchovní literatury, kde máme dobré zkušenosti s Karmelitánským nakladatelstvím. Pro vzdělávání v oblasti katolické víry jsou k dispozici dokumenty z II. vatikánského koncilu, České biskupské konference nebo papežské encykliky. Musím připomenout i Teologické studie, které vydávala Křesťanská akademie v Římě. Řadu těchto spisů máme díky otci Oldovi, který se přátelil s duchovním otcem vydavatelství, profesorem Karlem Vránou. Nechybí ani množství různých vydání Bible nebo biblické komentáře. Zajímavé jsou i životopisy svatých, ale i známých současných i historických osobností. Pro nadcházející prázdniny si mladí mohou zapůjčit dobrodružné a skautské knihy s nápady pro letní tábory.

Myslím, že i v dnešní době moderní techniky je kniha výborným doplňkem a způsobem, jak smysluplně trávit volný čas. Pokud by někdo měl zájem si knihy půjčit, ale nemá možnost se třeba ze zdravotních důvodů na faru dostat, rádi mu knihy přivezeme až domů. Stačí kontaktovat pana faráře nebo mě. Všichni jste srdečně zváni.

Za farní knihovnu Marie Souradová

MISIJNÍ KLUBKO ŽAMBERK

V postním období se děti a jejich rodiče sešli na faře, aby vyrobili něco pro radost vám ostatním. 4. neděli postní bylo krásné počasí a tak jsme mohli po mši svaté nabízet výrobky venku před kostelem. Vybrané a našetřené penízky již tradičně několik let odesíláme na pomoc nejchudším

dětem skrze Papežské misijní dílo dětí. Letos to bylo 2213 Kč a páter Jiří Šlégr v děkovném dopise píše: „Milé děti, papež František, který nás často vyzývá k podpoře trpících a potřebných v misiích, říká, že na něj hluboce zapůsobila statistika, podle níž na světě 10 tisíc dětí denně umírá hladu. Mnoho dětí pláče z hladu. Protože právě papežské misie podporujete, chtěl bych Vám v této chvíli upřímně poděkovat za skvělou a tolik potřebnou pomoc. Ať Vás Boží požehnání provází při všech misijních akcích, do kterých se pustíte.“ Děkuji vám všem, kteří děti v jejich úsilí podporujete a že se vám jejich výrobky líbí a zakoupením přispíváte na dobrou věc.

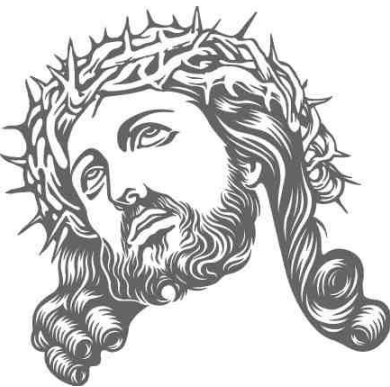
Odpoledne při křížové cestě jsme si všechny bolesti dětí připomněli a světili v modlitbě Pánu.

Za misijní klubko Marie Souradová

KAPLIČKA ECCE HOMO POD SUTICÍ

V Žamberku je více krásných a památných míst. Zvláštním kouzlem mezi nimi vyniká soutok řek Divoké Orlice a Rokytenky. Erozní činnost obou toků v tektonicky rozpukaném podloží vytvořila dnešní vzhled krajiny se skalnatým ostrůvkem - homolí, na které stojí kaplička ECCE HOMO. Uvnitř, na podstavci plastiky zmučeného sedícího Krista, je vytesán nápis Clement Balous A. 1714.

Od vzniku této památky právě letos uplynulo 300 let. Vyprávělo se, že se zde při velké povodni zachránila urozená dáma, snad hraběnka a kaplička byla postavena na poděkování. Podle jména a letopočtu na podstavci sochy je však její původ jiný. Jejím donátorem byl Klement Balous. Ten byl pekařem v Žamberku a příslušníkem zámožného rodu Balousů. S manželkou Zuzanou Puňkovou měl jediného syna Františka, kněze řádu premonstrátského. Z této skutečnosti lze odvodit případný křesťanský motiv jeho daru.

(Rodokmen rodu Balousů je možné vystopovat v publikaci Dr.Eduarda Alberta a P. Karla Chotovského: Paměti žamberské, sešit V., str. 271, dům číslo popisné 63. Viz též Farní zpravodaj 2012/1 str. 1 a 2)^{1/}.

Nejstarší dochovaný snímek kapličky Ecce Homo na holé skalce Pod Suticí – odhad stáří lip kolem 80 roků. Archiv farnost Žamberk.

Autor plastiky není známý. Je vytesána z pískovce. Tento motiv zmučeného Krista se v 18. století vyskytuje častěji (viz socha u koupaliště v Rokytnici v Orl. h. nebo na faře v Žamberku). Není vyloučeno, že nad původní sochou Krista mohla být samotná kaplička vystavěna později. Na zárubni vstupních dveří je vysekán nápis IZ 1853. V tomto roce stavba v dnešní podobě již prokazatelně existovala.

Je obtížné k letopočtům mnoha pozdějších úprav a oprav přiřadit nějaké podrobnosti. Tak na podstavci sochy se ještě nalézají zbytky dvou černých nápisů: Obnoveny r. 1863 a Obnoveny 1886. K letopočtu 1886 se na straně 359 vztahuje zápis v Pamětní knize farnosti žamberské, že kaplička ECCE HOMO byla v roce 1886 obnovena nákladem dobrodinců za 48 zlatých a 93 krejcarů a dne 3. října znovu vysvěcena.^{2/}

Na vaznici krovu je napsáno: Postaveno 5. 10. 1898. Na samotné plastice je již špatně čitelný nápis: Petr Musil Žamberk opravil 1899^{3/}. Nabízí se domněnka, že Petr Musil opravil bezprostředně po zásahu do konstrukce střechy i barevný nátěr sochy Krista (pokud nebylo její polychromování provedeno tehdy vůbec poprvé).

Snímek při povodni 5. 3. 1937. V popředí Rokytenka a podemletá cesta oddělující Divokou Orlici. Snímek od skály Sutice ve směru toku řek. Zcela vlevo tovární domek s dřevěnnou lávkou přes Orlici. Za levým ostrohem skalky patrný betonový mostek s lipou u Rokytenky. Foto archiv Muzeum Žamberk.

Tolik dávná historie. Jaké však byly osudy kapličky v minulém a v našem století? Slavné i pohnuté. Podle starých pamětníků sem v létě chodívala procesí, poutníci zde prosili za dar úrody. Později to bylo místo opuštěné a pro nás kluky tajemné. Po válce v roce 1945 jsme se tady pokoušeli uvést v činnost zbraně nalezené v okolí. Během období socialismu kaplička chátrala, až v roce 1971 byla obětavou hrstkou občanů, většinou členů Čsl. strany lidové, obnovena pod vedením stavitele Antonína Strnada. Byl

tehdy sejmut podhled stropu a klenba, opraveny krovy, vyzděn zborcený štít, položeny betonové překlady nad okna a dveře. Střecha byla pokryta pozinkovaným plechem^{2/}.

Tímto stavebním zásahem se předešlo nejhoršímu, protože v dalších letech byla tato památka zcela ponechána svému osudu. Především staré mohutné čtyři lípy, zasazené těsně u zdi, dál konaly dílo zkázy. Rovněž samotné okolí skalní homole po regulaci toků řek Orlice a Rokytenky zpustlo a zarostlo stromy a křovím.

Dřívější betonový mostek přes Rokytenku – pohled proti proudu. V pozadí domek Pazourkových (později Felcmanových) a homole s kapličkou Ecce Homo. Těsně vpravo mohutná lípa zasypaná při regulaci až nad úroveň mostu. Snímek Z. Bureš.

Ke změně došlo až začátkem devadesátých let. Tehdy zdejší Myslivecké sdružení Hůrka hledalo místo pro stavbu nové chaty, protože chatu v remízku muselo uvolnit a vrátit žamberským skautům a druhou chatu opustit z důvodu rozšíření koupaliště. Volba padla právě na tuto zpustlou lokalitu Pod Suticí. Bylo zde však třeba provést rozsáhlé terénní úpravy a zavést materiálem zbytky původního koryta Rokytenky. Po velkém úsilí se zde objevila nová myslivecká chata s krásným okolím (a zchátralou kapličkou na skalce).

V červnu 1994 se započalo s její opravou. Práce se ujali „lidé dobré vůle“ z Polska i Betléma i členové mysliveckého sdružení – všichni bez nároku na odměnu. Přispěl také Městský úřad v Žamberku, Správa Parishových lesů, farnost Žamberk a řada místních podniků i organizací.^{4/} Podbetonovala se socha Krista, kterou naklonily kořeny mohutné lípy podrůstající pod kapličku. Bylo nutné vyspravit celou podlahu i vnitřní a venkovní zdi, stavbu opatřit novou fasádou, zhotovit nové dveře a okna s okenicemi, kapličku obílit, upravit přístupovou cestu a provést mnoho dalších zásahů a oprav. Z okolí se muselo odstranit množství křoví z náletu a pokácet mohutné ztrouchnivělé lípy, jejichž pád ohrožoval i okolí. Poslední z původních 4 stromů byl poražen po orkánu Kyrill (2007),

kdy kořeny vichrem kývající se lípy narušily zdi stavby. Podle odhadu počtu let na průřezu kmene měla stáří nejméně 250 roků. Celkem bylo v období 1994 - 1998 odpracováno více než 800 brigádnických hodin. Obnovenou kapličku pak 12. července 1998 slavně znovu vysvětil biskup Karel Otčenášek.

Tři století jsou v životě lidí dlouhou dobou, za kterou se vystřídala řada generací. Ani místo posledního odpočinku Klementa Balouse nenalezneme, protože hřbitov, kam byl pohřben, již dávno neexistuje. Dříve zámožný žamberský rod zcela vymřel. A okolí samotné kapličky ECCE HOMO? Zásadní změnou prošlo po ničivé povodni na jaře roku 1946. Původní podobu dokumentuje jen několik dobových snímků a vzpomínky dosud žijících pamětníků.

Snímek při povodni 5. 3.1937. Pohled od Sutice po proudu obou řek, uprostřed homole s kapličkou. Foto archiv Muzeum Žamberk.

Koryta řek Orlice i Rokytenky byla přemístěna. Původní vozová cesta do Polska (a dříve přes Vimperk i do Kameničné) vedla pod skálou Suticí a dále pak těsně při jižní straně skalky homole. Před tou oba toky úzkou šíjí oddělovala. Při větších povodních se voda přes vozovku přelévala buď na jednu, nebo druhou stranu (viz fotografie z roků 1937 a 1938). Rokytenka pak celou skalku obtékala vpravo po straně severní, točila se v hluboké tůni před nízkým domkem Pazourkových (dnes je přestavěn). Do tůně se vléval i potok z Kněžství a tzv. Doleček. Voda pak odtékala pod betonový mostek a teprve po nějakých padesáti metrech se vlévala do Orlice. Mostek byl při regulaci zasypan, včetně 2-3 metrů kmene mohutné lípy (strom tento zásah přežil a padl stářím a ztrouchnivěním teprve zcela nedávno).

Snímek při povodni 2. září 1938. Vlevo rozvodněná Divoká Orlice s dřevěnou lávkou v pozadí, uprostřed zatopená cesta u homole. V toku řeky jsou patrné mohutné vlny, které se při velké vodě v tomto místě vytvářely. Foto archiv Muzeum Žamberk.

Samotný tok Orlice byl v těchto místech přemostěn dřevěnou lávkou pro pěší (povodeň ji odnesla v roce 1946). V té době byl již zbourán tovární domek, který stál na tovární straně řeky (bydlela v něm rodina Šemberových). Řečiště Orlice bylo posunuto více směrem k městu a soutok Rokytanky přesunut ještě před skalnatou homolí. Nový betonový most pak přemostil již spojené řeky v místě dřívější dřevěné lávky. Těmito zásahy a napřímením koryta Rokytanky byly však podstatně změněny spádové poměry obou řek i potoka. Snížení spádu se dosáhlo stavbou vyrovnávacích stupňů. Na Rokytence byly postaveny tři a na Orlici jeden, těsně před dnešním soutokem obou toků. Potok z Doleček však původní přirozený spád ztratil (byl zaústěn do Rokytanky v místě jejího ohybu cca 300 metrů proti proudu od jejího soutoku). Důsledkem bylo často se opakující zaplavení domů v okolí sochy sv. Antonína, které bylo odstraněno až pozdějším nasypáním ochranného valu podél pravého břehu potoka i řeky.

1/ Zdroj informací o rodu Balousových viz: Eduard Albert – Karel Chotovský: *Paměti žamberské 1889*, str. 284, 248, 300 a další.

2/ Zdeněk Strnad: *O kapličce „ECCE HOMO“ v Žamberku Pod Suticí. Žamberské listy 1998/7.*

3/ Petr Musil se narodil 15. listopadu 1845 v Nekoři a zemřel r. 1918. Ve věku 28 let se přizpůsobil do Žamberka. V manželství se mimo dalších dětí narodil v roce 1878 syn Petr, který se stal malířem a měl ateliér na náměstí v domě U Beránka (dnes sídlo Komerční banky). Maloval hojně pro divadla většinou na dýhu a kartony, avšak z jeho díla se mnoho

nezachovalo. Jeho otec byl řezbářem a autorem řady oltářů, kazatelen a soch v mnoha kostelích východních Čech. Některé historické prameny ho proto nazývají oltářníkem. Je otázkou, zda sochu Krista v kapličky Ecce Homo v roce 1899 opravil otec (řezbář) nebo syn (malíř), tomu by tehdy bylo jen 21 let. Více viz Karel Novák: Žamberské listy 2/2013, str. 7).

4/ Zdeněk Strnad: O kapličky ECCE HOMO v Žamberku Pod Suticí. Žamberské listy 1998/5

Sestavil Jaroslav Schröfel

SVATODUŠNÍ VAJEČINA

Je to už 6 let, co v naší farnosti pravidelně na slavnost Seslání Ducha svatého pořádáme tuto akci. Střídavě se konala na faře v Žamberku, v Písečné a ve Slatině. Letos mělo naše setkání premiéru v Líšnici. Akce se uskutečnila za nádherného počasí na zahradě u domu rodiny Brůnových. Sešlo se nás přes 30 farníků, což pokládám za dosavadní rekord.

Prostředí bylo ideální a Brůnovi se ukázali jako perfektní hostitelé. Děti měly na své hry k dispozici velkou zahradu. Jako hlavní atrakci se ale ukázal osel, na kterém pan Brůna povozil všechny odvážné zájemce.

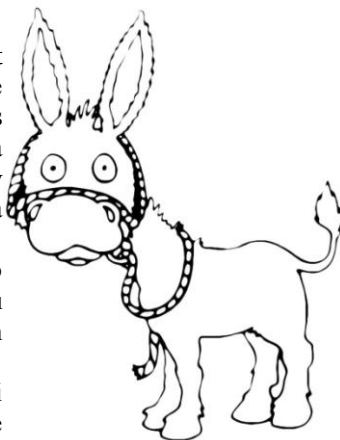
Vaječina se jako každoročně povedla a všichni jsme si pochutnali. Ondra Jäger nám zahrál na kytaru tramské písně a v příjemném hovoru nám odpoledne rychle uteklo. Musím říct, že to byla opravdu vydařená akce, a zároveň doufám, že se příště zase hojně zúčastníte. Na závěr jménem všech zúčastněných děkuji Brůnovým za jejich pohostinství.

Jitka Moskvová

PŘÁNÍ ČI PŘIJÍMÁNÍ?

Nedávno oslavil své krásné 70. narozeniny farář Církve československé husitské Erwin Kukuczka. Přejeme mu hodně zdraví do dalších let a děkujeme za spolupráci na vinici Boží. A zde je úryvek z jeho knihy fejetonů, které byly původně určené pro rozhlasové vysílání nazvané „Slovo na neděli“:

„Zrcadlo užívá denně každý z nás a dobře víme, co takový prostý vynález dokáže. Čím jsme mu blíží, tím zřetelněji vidíme vady své tváře. K zamaskování ovšem stačí použít dobrou kosmetiku, která dokáže zázraky. Co však s naší vnitřní tváří? Ještě nikdo nevyvynalezl zrcadlo, ve kterém bychom mohli uvidět pravou podobu své duše a všechny vady a nedostatky ubírající jí na kráse. I přesto tuto svoji vnitřní tvář můžeme zhlédnout. Zrcadlo nám nastavuje sám Bůh – ve slovech svých svědků, v knihách Bible. Můžeme se mu ovšem také vyhnout (a i celá řada křesťanů to dělá) nebo si namlouvat, že to, co vidíme, není naše podoba, ale podoba těch druhých. Máme svobodu! Odstranit stopy, které na naší vnitřní i vnější podobě zanechává hřích a zlo, není snadné. Žádná kosmetika

nepomůže. Máme dvě možnosti: buď tu pravou podobu své duše nebrat prostě na vědomí, nebo si pokorně přiznat: „Ano, to jsem já, a rozhodně nevypadám tak, abych mohl být se sebou spokojen.“ V prvním případě si sice ušetříme námahu, ale prohrajeme svou budoucnost. Volit druhou možnost je obtížnější, ale pro náš život rozhodně šťastnější.

Lidi s krásnou tváří je velké množství a dívat se na ně působí radost očím. Současné lidstvo však ve svých bolestech a problémech mnohem víc potřebuje lidi s krásnou duší. Protože oni přinášejí a působí radost, která se zapisuje mnohem hlouběji než na sítnici oka. Proniká až k srdci a pomáhá je přetvářet k lepšímu. Kdo opravdově miluje, krásní. Platí to i pro krásu našeho nitra.“

RR

DOMÁCÍ HOSPIC SETKÁNÍ

Všechny čtenáře našeho Zpravodaje rádi informujeme, že rovněž území Žamberka nově pokrývá služba DOMÁCÍHO HOSPICE SETKÁNÍ, která pomáhá nevyléčitelně nemocným pacientům v poslední fázi života a zároveň i jejich rodinám. Péči zajišťují lékaři, zdravotní sestry, sociální pracovníce, psycholog, duchovní i dobrovolníci a to pro pacienty, kteří zůstávají v domácí péči rodiny.

Kontakt získáte na tel. čísle 733 694 162 (Andrea Kolaříková) nebo e-mailem hospic.setkani@seznam.cz a případně podrobné informace na www.hospicrychnov.cz.

RR

KRÁTKÉ ZPRÁVY Z FARNOSTI

- V kostele sv. Václava zase stojí lešení a další blok lavic je nahrazen provizorními lavicemi. Bude se tedy opravovat a restaurovat další část chrámu. Doufejme, že se podaří získat dost finančních prostředků, aby se všechno mohlo udělat najednou. Rozdělení prací na několik etap by totiž bylo složitější a nákladnější. Každý, kdo třeba týden jen stavěl lešení, by mohl vyprávět. No, bude i nějaký čas méně pohodlí a více oprav, ale naši „duchovní stránku“ by to ovlivnit nemělo.
- Konala se opět „Noc kostelů“. Zdálo by se, zase stejná akce – co přinést nového? Překvapení, byla jiná, než ty předešlé a jedna z dosud nejlepších. Na tvorbě programu se nepodílela jen farnost, ale i „město Žamberk“ – Městské muzeum, sbor gymnázia Corale, rodina p. barona Parishe. Na věž sice tentokrát nestály dlouhé fronty, ale zájemci přišli ještě po programu v Zámecké kapli. A že ta obnovená kaple i program stály za návštěvu, potvrdí každý účastník. Děkujeme vám paní Jägerová. Děkujeme i všem účinkujícím a pořadatelům!

- Byly poutě v okolních kaplích a kapličkách. První z nich byla tradičně v Liticích. Ta je pro Žamberk téměř „jakoby utajená“, ale zvláštní - po dlouhé zimě opět v přírodě. A blízko restaurace, kde je příjemně to odpoledne při povídání pěkně ukončit.
- Kaplička Nejsvětější Trojice nad Betlémem v sobotu po Svatodušních svátcích. Někteří lidé ani nevědí, že existuje. Tedy, za dřívějšími kasárnami a skutečně nad Betlémem. Mše svatá byla na louce před kapličkou. Pout' to byla krásná, bylo tam téměř 30 účastníků – všichni jsme byli tím krásným prostředím a samotným společenstvím zasaženi. A také od rodiny Králových a dalších organizátorů „poutně pohoštění“.
- Poutní mše svatá v Kameničné v neděli 15. června. Bývá zvláštní tím, že se obvykle koná téměř místo oběda, ve 13 hodin. Tuto neděli si asi náš pan farář mohl připadat jako o Vánocích - byla to tento den již mše v pořadí čtvrtá. Pak ještě ujížděl s kopce dolů, do Helvíkovic, sloužit bohoslužbu pátou v kapli sv. Antonína. V tomto kostelíku, všechno září čistotou, nikde žádná pavučinka, obrazy Křížové cesty jsou nedávno restaurované. Všechnu tu odbornou práci nedávno dokončil pan Král ze Žamberka.
- V sobotu, dne 12. července farníky zveme na poutní mši svatou u kapličky Ecce Homo Pod Suticí. Bude vzpomínkou na výročí 300 let její existence.

ZÁPIS Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY KONANÉ DNE 13. 9. 2014

Přítomni: O. Oldřich, P. Brůna, A. Dostálková, M. Faltus, M. Jägerová, O. Jäger, T. Ježdík, J. Kladivo, V. Matyáš

Omluveni: D. Klíž, P. Holubář

Po uvítání příchozích O. Oldřich poděkoval všem, kdo se aktivně zapojují do chodu a provozu farnosti. I když je stále co zlepšovat, má radost, když se něco společnými silami podaří.

Tento týden byla ukončena výuka náboženství, poděkování patří S. Brůnové za čas, který dětem věnovala. Přejeme jim, aby tyto chvíle byly požehnáním pro ně a jejich rodiny. Připomínka rodičům, aby kontrolovali docházku přihlášených dětí na náboženství.

O. Oldřich rovněž poděkoval za přípravu a pomoc při Noci kostelů, za Farní vaječinu, vydávání Farního zpravodaje i těm, kdo do něj přispívají. Za vedení farní knihovny, zhotovování nástěnek a webových stránek, úklidy a opravy kostela, fary, úpravu a údržbu květin v kostele, kolem kostela a na faře. Potěšitelná jsou také různá setkávání, která na faře probíhají, dětí i dospělých. Dále O. Oldřich poděkoval všem kostelníkům, ministrantům, akolytům, lektorům, zpěvákům, hudebníkům a všem, kterým záleží na tom, aby mše sv. probíhaly v důstojném prostředí a slavnostní atmosféře. Není snadné vyjmenovat všechny aktivity a na někoho nezapomenout. Díky všem.

Na faře je k dispozici farní knihovna, čas k výpůjčce je vždy oznámen v ohláškách, zároveň na vývěsce a webových stránkách farnosti. Dosud této možnosti není moc využíváno, výzva k věřícím, aby knihovnu navštívili, je otevřená všem. Seznam knih je rovněž na webových stránkách.

V neděli 16. listopadu bude ve Slatině nad Zdobnicí otcem biskupem Janem Vokálem slavnostně žehnán restaurovaný oltář, jehož oprava bude letos dokončena.

O. Oldřich přečetl část malé ankety, se kterou se obrátil na několik věřících. Bude součástí Farního zpravodaje. Na jejím základě proběhla diskuze o tom, jakým způsobem probudit větší zájem věřících o duchovní růst.

Příspěvky členů PR

Informace o probíhajících přípravách na farní tábor v Bartošovicích v termínu 13. - 20. 7., zatím je přihlášeno 37 dětí, vedoucí tábora Jitka Moskvová, organizátor T. Ježdík. Téma tábora je *Putování v čase*. O. Oldřich vyzývá k modlitbám za zdárný průběh tábora, aby pobyt přispěl k posílení ve víře a učil děti žít ve farním společenství.

Na neděli 28. září se počítá s organizováním farního dne.

Na adresu Misijního klubka přišly v posledním roce 2 děkovné dopisy od národního ředitele Papežského misijního díla P. Šlégra za zaslání finančních příspěvků v celkové částce 8 290 Kč, které byly použity na základní potřeby chudých dětí v Zambii. Díky Misijním jarmarkům, které děti připravily, jsme svým příspěvkem mohli také PMD podpořit.

Informace o činnosti a zájmu členů místní organizace KDU – ČSL spolupracovat i do budoucna na některých akcích s farností.

Vyjádření vděčnosti jednotlivcům za práci, kterou většinou ani nevnímáme, ale bez jejichž obětavosti bychom neměli každodenně prostor u kostela vždy uklizený a upravený i za ostatní „servis“ farníkům.

Za ženy – poděkování O. Oldřichovi za milé gesto v podobě květiny, která je už mnoho let v neděli na Den matek ženám rozdávána. Pro mnohé ženy je to možná jediná květina, kterou v tento den dostanou

Několik dotazů na O. Oldřicha:

Farnost má svoji farní kroniku, do které se již několik staletí zapisují různé údaje. Bylo by možné ji převést do digitální podoby? *Ano, zjistíme podmínky praktické realizace.*

Kdy se plánuje pokračovat na konečné podobě presbytáře, odkrytá prkna se špatně udržují? *Na presbytáři se bude pokračovat, až budou dokončeny všechny restaurátorské práce tamtéž. S ohledem na uchování materiálu je O. Oldřichem doporučeno uklízet především suchou cestou. A to i v dalších prostorách kostela, především lavice, pískovec atd.*

Z okruhu mladých rodin byl vznesen dotaz, zda by se v prostorách fary mohla provozovat tzv. farní hospůdka nebo kavárna. Byla by otevřena všem, kdo si chtějí po nedělní mši sv. na chvíli popovídat, třeba i při kávě a malém občerstvení. Nápad vznikl i z dobré zkušenosti v blízké farnosti a mohl by vést k většímu poznání i oživení farnosti. Zároveň i otázka, zda by v případě jejího zřízení mohl na zahradě vzniknout i malý dětský koutek. *O. Oldřich se této aktivitě nebrání za podmínky, že se toho*

někdo ujme a veškeré zařizování a provoz si vezme na starost. Projekt zůstává zatím ve fázi úvahy.

Pokud bude zájem o dětské mše sv., zda by se mohly sloužit v kapli Panny Marie Bolestné. *Ano, není problém.*

Připomínka, zda by se veškeré ohlášky mohly hlásit stejně ve všech farnostech. Poukázáno na to, že o některých akcích v Žamberku ve farnostech nevědí, ne každý má přístup na internet. S tím souvisí i prosba se k některým akcím vyjádřit blíže slovně přímo v ohláškách a neodkazovat pouze na plakátky. *O. Oldřich si tuto situaci uvědomuje, upozornil však na fakt, že dalšími podrobnostmi se ohlášky často neúměrně prodlouží a stanou se terčem kritiky účastníků bohoslužby. Naznačil i možnost, aby čtení ohlášek se ujal někdo jiný, není to povinnost kněze.*

Příští pastorační rada bude v září.

Otec Oldřich a členové pastorační rady přejí všem krásné letní dny, které přispějí k odpočinku duše i těla. Na všech cestách ať Vás provází Boží požehnání a přivede šťastně domů.

Oldřich Kučera
předseda pastorační rady

Jägerová Marie
sekretářka pastorační rady

KALENDRÁŘ AKCÍ:

Pravidelné akce jako např. mše sv. pro děti, náboženství, katechismus začnou po prázdninách (asi v polovině září) a budou včas ohlášeny v kostele.

Plánované akce		
Název	Termín	Místo
Farní tábor	13.-20.7.	Bartošovice v Orlických horách
Farní den	neděle 28.9.	fara v Žamberku

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na níže uvedenou adresu. Další číslo vyjde v září.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vřazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Marek Faltus, Ondřej Jäger, P. Oldřich Kučera, Roman Moskva, Jaroslav Schröffel a Marie Souradová. Technické zpracování: Ondřej Jäger, Václav Ježdík a Roman Moskva. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: zpravodaj@farnostzamberk.cz; www.farnostzamberk.cz
Fotogalerie: <http://farnostzamberk.rajce.idnes.cz/>